

חולין פרק א הכל שוחטין דף כד

סימן ברכה עוד, יש שסברו שהשיעור הוא 3 שנים שכתוב "וללמדם ספר ולשון כשדים.. ולגדלם שנים שלוש".

זקן בעל קרי שלא הטיל מים לפני שטבל טמא לכשיטיל ונחשב לזקן מגיל שאינו יכול לעמוד על רגלו אחת ולחלוץ ולנעול נעל. מי שהתמלא זקנו בשערות ראוי להתמנות שליח ציבור לתקוע בשופר, להלקות, לנדות, להיות פרנס, לרדת לפני התיבה, ואם הוא כהן לישא כפיו.

כהנים כשרים לעבודה בבית המקדש מגיל 13 שהביאו 2 שערות שכתוב "איש מזערך לדורותם" למעט קטן, ומום פוסל בהם שכתוב "אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו", רבי אומר שאין עובדים עד גיל 20 שכתוב "מבן עשרים ומעלה לנצח על מלאכת בית השם" וחכמים אומרים שרק לעבודות שיש בהם ניצוח עבדו מגיל 20 ומעלה, בברייתא כתוב שקטנים כשרים לעבוד אלא שאין חבריהם הכהנים נותנים להם לעבוד עד גיל 20 או כשיטת רבי ובדיעבד כשר או שלשיטת רבי פסולים בדיעבד והברייתא כשיטת חכמים שמודים שלכתחילה לא יעבדו. כהנים יכולים לעבוד עד שיזקינו וידיהם ורגליהם רוטטות.

לוויים מתלמדים בעבודה מגיל 25 עד גיל 30 שכתוב "מבן עשרים וחמש שנה" וכתוב "מבן שלושים שנה" וכשרים לעבוד מגיל 30, לוויים פסולים לעבודת משא באהל מועד מעל גיל 50 שכתוב "ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת אלא שירה בבית המקדש שאין עבודת משא אלא שירה ושוערות כשרים שכתוב "ועבדת משא באהל מועד", בעד שאין קולם נשמע כקול אחד עם שאר הלוויים שכתוב "ויהי כאחד למחצרים ולמשוררים להשמיע קול אחד".

כתוב בלוויים "זאת אשר ללוויים מבן חמש ועשרים שנה" ולמדו מהמילה 'זאת' שאין מום פוסל בלוויים, ולמדו מהמילה 'אשר' שאין גיל 50 פוסל בכהנים, נמצא הפוסל בכהנים כשר בלוויים והפוסל בלוויים כשר בכהנים.

בברייתא למדו מהלוויים שתלמיד שלא רואה סימן יפה במשנתו 5 שנים לא יראה